

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 586/2025-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpenej Lacko & Partners s.r.o., Miletičova 46, Bratislava, proti postupom Mestského súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. B3-44Cpr/23/2021 a Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. BA-3CoPr/4/2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 30. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupmi mestského súdu, na ktorý od júna 2023 prešiel výkon súdnictva z Okresného súdu Bratislava III, o jej žalobe a krajského súdu o jej odvolaní. Namietá, že vo veci jednoduchého právneho posúdenia bolo právoplatne rozhodnuté až po štyroch rokoch.

2. Sťažovateľka sa žalobou zo septembra 2021 (49 strán) proti jej žalovanému zamestnávateľovi domáhala náhrady mzdy 3 874,69 eur za to, že žalovaný jej počas pandémie v novembri 2020 a od januára do mája 2021 neumožnil pracovať bez rúška a preukázania sa negatívnym testom. Po vyjadreniach z februára, júna a augusta 2022 bolo prvé pojednávanie nariadené na marec 2023. Pre náhlu pracovnú neschopnosť sudkyne však bolo odročené na máj 2023. Na pojednávaní v júli 2023 boli vykonané listinné dôkazy a pre tehotenstvo sťažovateľky bolo pojednávanie odročené na september 2023. Na tomto pojednávaní bola vypočutá sťažovateľka a traja svedkovia. Pojednávanie nariadené na november 2023 sa pre dôvody na strane sudkyne nekonalo. Ďalšie pojednávanie 31. januára 2024 bolo po doplnení dokazovania odročené na 28. február 2024, keď mestský súd žalobu zamietol a rozsudok sťažovateľke doručil 13. marca 2024. Proti tomu sa sťažovateľka odvolala. Po vyjadrení strán z apríla a októbra 2024 a marca 2025 krajský súd

rozsudkom z 22. júla 2025, ktorý bol sťažovateľke doručený 24. septembra 2025, rozsudok mestského súdu potvrdil. Tak ako mestský súd žalovanému zamestnávateľovi proti sťažovateľke priznal náhradu trov konania.

II.

3. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá. Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00), no nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02). S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa postup súdu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00).

4. Tak je tomu aj v prípade sťažovateľky. Mestský súd o žalobe sťažovateľky rozhodol po vykonaní dokazovania na viacerých pojednávaniach nielen listinami, ale aj jej výsluchom a výsluchom svedkov po uplynutí približne 30 mesiacov od podania žaloby. Preto nemožno súhlasiť s tvrdením sťažovateľky, že šlo o vec skutkovo celkom jednoduchú. Vzhľadom na rozsah textu žaloby (49 strán) ani nemožno konštatovať, že by jej vec bola právne jednoduchá. Hoci postup okresného, a potom mestského súdu nebol optimálny, nemožno dospieť k záveru, že by ním došlo k porušeniu ústavných práv sťažovateľky. To platí o viac, že doručením potvrdzujúceho rozsudku krajského súdu krátko pred podaním ústavnej sťažnosti bola nastolená právna istota v tom, že žaloba sťažovateľky je nedôvodná. Stav právnej neistoty je v súčasnosti daný len vo vzťahu k výške náhrady trov konania. Ani z toho, že krajský súd o odvolaní sťažovateľky rozhodol približne po uplynutí roka a pol od jeho podania, nemožno vyvodiť porušenie ústavných práv sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote.

5. Na okraj sa nedá nevyjadriť k vyčísleniu náhrady trov konania sťažovateľky, ktoré majú predstavovať 4 167,07 eur. Sťažovateľka tvrdí, že v súvislosti so zastúpením neboli poskytnuté len úkony právnej služby spočívajúce v príprave a prevzatí zastúpenia a podania ústavnej sťažnosti, ale aj množstvo ďalších úkonov (vyčíslenie trov právneho zastúpenia, vypracovanie právneho rozboru a porady advokáta so sťažovateľkou z 30. septembra 2025 od 6.00 h do 8.00 h, od 9.00 h do 11.00 h a od 12.00 h do 14.00 h). I nezaujatému laikovi musí byť zrejmé, že ide o zjavne lživú legendu advokáta sťažovateľky. Ved' rozumne nemožno očakávať, že advokát sťažovateľke musí nad rámec prípravy a prevzatia zastúpenia na opakovaných poradách vysvetľovať podstatu skutkovo a právne jednoduchej ústavnej sťažnosti. Takéto opakované vyčíslenie trov zastúpenia advokátom (III. ÚS 37/2025, III. ÚS 357/2025) v konaní o ústavnej sťažnosti je prejavom toho, že advokát sťažovateľky nielen nedbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb, ale pri výkone advokácie postupuje tak, že i v očiach nezaujatého pozorovateľa znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2025

Robert Šorl
predseda senátu